

[Leonhard Hansen.]

er mig bekendt, at man har haft Arbejds-
tidsnedsættelse helt ned til 24 Timer om
Ugen. Tænk Dem disse Menneskers Kaar!
De havde maaske regnet med en nogenlunde
fast Arbejdsplads og havde lagt deres Budget
efter det. De kommer nu paa Arbejdsfor-
deling og mister Halvdelen af deres Løn, og
Godtgørelsen til dem kan ikke tilnærmelses-
vis veje op, hvad de mister. De skal betale
Skat og Husleje, og det Sted, de rammes
haardest paa, er paa deres Livsfornøden-
heder.

Det er det, jeg ønsker ændret ved, at
man bragte mange flere ind i Arbejdsforde-
lingen, end man kan gøre efter Frivillig-
hedsprincippet, for den ene af Parterne kan
blot sige nej. Jeg ved ikke, om det i de Til-
fælde, vi taler om her ved Stat og Kommune,
er Arbejderne, der har sagt nej; det tror jeg
ikke, men fra den anden Side har man ikke
vist nogen særlig Velvillie. Hvis man fik
Bidragspligten lagt over paa adskilligt flere
end i Øjeblikket, vilde det bevirke, at man
kunde fordele Arbejdet langt ud over Ram-
merne i Dag og yde en saadan Godtgørelse,
at den ikke ramte dem, der var under
Arbejdsfordelingen, saa haardt.

Nu skal vi have Udvalgsbehandling,
og det glæder jeg mig over; saa kan vi
maaske komme til Forhandling og finde
hinanden og faa Lovforslaget lavet om, ikke
alene, som det ærede Medlem Hr. Søren P.
Larsen ønskede, med Hensyn til Afgiften,
men ogsaa Godtgørelsen til dem, der rammes
af Fordelingen, kommer vi til at snakke
om ved samme Lejlighed. Vil det ærede
Medlem ikke gøre det, kunde jeg maaske
hjælpe ham. Altsaa, jeg er glad ved, at vi
i Udvalget kan diskutere Spørgsmaalet, og
det vilde glæde mig, om man kunde ændre
de Ting, der her er Tale om.

Søren P. Larsen: Det ærede Medlem Hr.
Leonhard Hansen ved, at jeg har gode
Erindringer fra Udvalgsarbejdet ogsaa om
Lovgivning af denne Art, saa jeg har ogsaa
ligesom det ærede Medlem lidt Forventnings-
glæde.

Jeg har ikke bebrejdet det ærede
Medlem, at han rejste Krav om Tvang;
det er jo en Del af det ærede Medlems Natur
og en fremtrædende Del af hans Program,
saa det er ikke saa underligt, at det kommer
frem. Men selv om det lykkedes det ærede
Medlem at faa Tilslutning fra Ministeren i
den vage Udtalelse, at han personligt ikke
var uenig med det ærede Medlem Hr. Leon-
hard Hansen, staar det alligevel fast, at
Ministeren gennem den Indstilling, han

ledsagede Lovforslaget med i December,
slog fast, at han havde gjort den Erfaring,
at stort set har man kunnet gennemføre
Delingen ad frivillig Vej. Det er et Faktum,
og over for det Faktum betyder Ønsker ikke
saa meget, for vi skal tage praktisk paa
Tingene, og det har vist sig, at man har
kunnet løse dette Spørgsmaal ad Frivillig-
hedens Vej.

Til de øvrige Bemærkninger skal jeg
ikke knytte mange Overvejelser, men kun
sige til den højtærede Minister, der siger,
at Beregningerne blev gennemgaaet af
Rigsdagsudvalget, og saa maa vi jo have
ment, at det Resultat, vi kom til, var pas-
sende: Ja, det mente vi, højtærede Mini-
ster, vel at mærke paa Grundlag af de Op-
lysninger, vi fik fra Ministeriet. Vi har jo
ikke andet at støtte os til end de Oplys-
ninger, vi maa kræve fra Ministeriet, og
det var paa Grundlag af dem, vi gennem-
førte det Afgiftssystem, der findes i den
gældende Lov. Hertil var tillige knyttet
den Bestemmelse, som vi ikke maa glemme,
naar vi taler om Overskuddet paa de 12½
Mill. Kr., at det var en Forudsætning, at
Statskassen skulde udrede et Beløb, der
skulde være praktisk talt lige saa stort
som det, selve Lønskatten gav. Jeg vil sige,
at Rigsdagsudvalget kan godt tage An-
svaret for de Nedskæringer, der fandt Sted
i Fjor. Om Ministeriet kan holde til at give
flere Oplysninger af denne Beskaffenhed,
er et andet Spørgsmaal.

Jeg tror nok, at vi vil være lidt mere
kritiske over for Departementets Bereg-
ninger i Aar, end vi var i Fjor, for hvad der
blev pillet bort fra Afgiftssystemet i det
oprindeligt fremsatte Lovforslag, var ikke
Smaating — det beløb sig i Penge til ca.
15 Mill. Kr. Det ses, at man skulde være
gaaet endnu haardere til Værks, for det
er jo ikke Meningen, at man skal opkræve
disse upopulære Afgifter i et saadant Om-
fang, at der ligefrem dannes Pulje. Jeg
hørte, at den højtærede Minister kunde
tænke sig, at Beløbet skulde overføres til
Arbejdsløshedsfonden. Nej, det har aldrig
været Hensigten med denne Lønkat, at
den skulde overføres noget Sted. Meningen
har været at tilvejebringe en Del af Dæk-
ningen.

Jeg kan forsikre, at rundt om i Hjem-
mene lytter man i Aften i Radioen for at
høre, hvilken Modtagelse Ministerens For-
slag om at bibeholde denne Lov, selv i
en ændret Skikkelse, har faaet. Jeg sagde i
Fjor, og det vil jeg sige igen, at vi vil være
med til at mildne de Afgifter, der her op-
kræves, og ikke under nogen Omstændigheder